

Dosarul nr.2ra-167/2020

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Râșcani (I. Rabei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Octavian Talpă,
reprezentat de avocatul Victor Polivenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Octavian Talpă
împotriva lui Vasili Gheletiu, Boris Gheletiu privind restituirea bunurilor,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2018 Octavian Talpă a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vasili Gheletiu, Boris Gheletiu cu privire la restituirea bunurilor.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la 25 martie 2016 Vasili Gheletiu
împreună cu fratele său Boris Gheletiu au încărcat din gospodăria sa, situată pe xxx,
materiale de construcție (ca material privat) 100 foi de ardezie și l-au transportat în
xxx.

A menționat că de mai multe ori s-a adresat către Vasili Gheletiu de a întoarce
ardeziile luate, însă a primit răspuns negativ, adresându-se la Inspectoratul de Poliție
Râșcani.

A solicitat obligarea lui Vasili Gheletiu și Boris Gheletiu să-i restituie 100 foi
de ardezie.

La 10 septembrie 2018, Octavian Talpă a depus cerere de chemare în judecată
suplimentară împotriva lui Vasili Gheletiu și Boris Gheletiu potrivit căreia a
indicat că, în perioada anilor 2010-2011, personal a procurat 100 foi de ardezie
pentru reînnoirea acoperișului casei situate pe xxx.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani s-a
respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Octavian Talpă
împotriva lui Vasili Gheletiu, Boris Gheletiu privind restituirea bunurilor.

S-a încasat din contul lui Octavian Talpă în beneficiul lui Vasili Gheletiu suma
de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Octavian Talpă și s-a menținut hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a analizat circumstanțele cauzei și just a aplicat normele de drept material și procedural, adoptând o soluție legală și întemeiată de respingere a acțiunii înaintate.

A stabilit că instanța de fond just a apreciat faptul că foile de ardezii au fost procurate de către Gheletiu Maria în scopul de a acoperi casa de locuit ce aparține lui Gheletiu Vasili și Gheletiu Andriana, fapt confirmat și de către martorii Gheletiu Maria și Zubcova Olga audiați în cadrul ședinței instanței de fond.

A reținut temeinică și constatarea primei instanțe precum că reclamantul-apelant nu a probat faptul că a procurat 100 foi de ardezie, iar faptul că acestea au fost depozitate în gospodăria sa, nu este o dovadă veridică și admisibilă care să confirme că foile de ardezie îi aparțin cu drept de proprietate.

La 25 noiembrie 2019 Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu adoptarea unei decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel în partea ce ține de prezumția proprietății or, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu s-a expus asupra respingerii motivelor invocate.

A susținut că faptul exercitării posesiei de către Octavian Talpă asupra foilor de ardezie este demonstrat prin proba cu martori și prin declarațiile pârâților care au confirmat că nu dețin bonuri de plată care ar confirma faptul procurării foilor de ardezie.

A indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat prevederile art. 490 alin. (1) Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 30 octombrie 2019 (f.d. 134), fiind recepționată de către recurent la 04 noiembrie 2019 (f.d. 138).

Astfel, recursul declarat de Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco la 25 noiembrie 2019 a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu

alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor

imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Octavian Talpă, reprezentat de avocatul Victor Polivenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh